

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab Anno Christi 1204. Usque Ad Annum 1230

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1763

VD18 90118030

§. 30. Imperator & Longobardi peciscuntur.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66406](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-66406)

Sæcul. XIII. Ætus, & in Octava Paschæ, die decima
 A.C. 1227. octava Aprilis, ab Episcopo Sueffionensi
 ordinatus, huic Ecclesiæ annis tredecim
 præfuit.

§. XXX.

*Imperator & Longobardi paci-
 scuntur.*

Rain. 1226. **H**onorius Papa bellum, inter Frideri-
 cum Imperatorem, & Longobardie
 Civitates accensum, vehementer dole-
 bat, ingens utique Expeditioni in Pala-
 stinam obstaculum; quare, missis Lega-
 tis, adversas Partes conciliare conatus
 est. Cui Imperator in hac causa Episto-
 lam dedit, in qua dicebat: *Haud te la-
 tet, Sanctissime in Christo Pater, quod
 cum in Longobardiam ad Curiam Cre-
 monæ, in negotio Terræ sanctæ, cele-
 brandam tenderemus, quidam Longobar-
 di, nefanda conjuratione, tam salubri
 consilio temere se opposuerint; ac qui-
 dem illi ipsi, qui, simulata concordia, po-
 sta receperant, nobiscum opera Episco-
 pi Portuensis, Legati tui, Archiepisco-
 porum Tyriensis & Mediolanensis, Episco-
 porum Brixienfis & Mantuani, Her-
 manni Equitum Teutonicorum Magistri,
 & Alatrini, Capellani tui, inita. Re-
 belles hi nobis & Imperio enormes intul-
 erunt injurias, ac Regem, filium nostrum,*
 Prit-

Principesque alios ad eandem Curiam convocatos, venire nequiter prohibuerunt. Scit etiam omnium scrutator secretorum Deus, quod ejus servitio unice intenti, postposita causa propria, in Spiritu dilectionis & Gratiae in omnes Cremonam petierimus, animo neminem offendendi, nec cuiquam metum incutiendi, quamvis ex illa provincia non nulli nos gravissime laesissent; nec enim in eos animadvertere, sicut Imperii nostri Dignitas postulasset, amore, & in gratiam Servatoris Nostri volebamus.

Quamprimum vero illuc pervenimus, tantam experti sumus hominum istorum pervicaciam, ut, adhibita etiam lenitate quasi paterna, obstinatos a malis consiliis abstrahere non potuerimus. Ceterum non deerant nobis vives, quibus injurias nostras ulcisceremur, nisi omnia negotio S. Crucis postposuissemus. Quare, plenam in tua benignitate ponentes fiduciam, tuae prudentiae, & Cardinalium curae Causam inter nos & Longobardos committimus, & spondemus, nos omnia, quaecunque decreveritis, rata esse habituros. Hæc Imperatoris Epistola Asculi, die vigesima nona Augusti, Indictione decima quarta, nempe anno millesimo ducentesimo vigesimo sexto, data.

B b b 5

Hono-

Sæcul. XIII. Honorius Papa veritus, ne, si oblato
 A.C. 1227. sibi arbitri officio fungeretur, latam dein-
 de sententiam Imperator eluderet, Ar-
 chiepiscopo Tyriensi, Regni Hierosoly-
 mitani Cancellario, & Magistro Ordinis
 Teutonici, qui, mandante Imperatore,
 ad Papam venerant, ad ipsum remissis,
 respondere eos jubet; nec se, nec Car-
 dinales in re maxime ardua eventum in-
 certum in se velle suscipere. Sed a pro-
 posito dimoveri non potuit Imperator,
 qui sancte affirmans, id se bona fide po-
 stulare, iterum precibus fatigavit Ponti-
 ficem, ut arbitrium reciperet, & Lon-
 gobardos, si ejus Judicium fugerent, tan-
 ta, quanta digni essent, pœna coercerent.

Ric. S. Ger.
 1226.

Verum Longobardi quoque, mis-
 sis ad Papam Legatis, eundem pacis,
 inter se & Imperatorem sancienda, Ar-
 bitrum elegerunt. Itaque Pax initur,
 iis conditionibus, quas Pontifex in Epi-
 stola, ad Rectores Societatis Longobar-
 dia, Marchia, & Romandiola data,
 præscripsit, in qua loquitur in hunc
 modum.

*Imperatoris Nuncii nobis exposue-
 runt, quod is, societate vestra impedi-
 te, contra pravitatem hæreticam, qua
 Regio illa infecta dicitur, non ut con-
 stituerat, agere potuerit, nec etiam li-
 bertati Ecclesiasticæ oppressæ opem ferre,
 nec auxilia Terræ sanctæ accelerare.*
 Præ-

Præterea, quod captivi, contra jus & honorem Imperii, Cæsari fuerint denegati. Nos, auditis utriusque Partis argumentis, quædam duximus esse statuenda. Imperator societati vestræ acceptas injurias & dolorem suum condonet. Latam sententiam, constitutiones contra vos editas, & quæ inde secuta sunt, præcipue Decretum contra Scholam Bononiensem, abroget. Illi contra, qui antea memorata societate conjuncti erant, Imperatori pro subsidio Terræ sanctæ suis sumtibus per biennium quadringentos Milites mittant, Civitatibus, locis, virisque Imperatoris causæ additis pacem concedant, sententiam aut statutum quodcunque, iis adversum, revocent. Omnes Constitutiones & Leges vel ab Ecclesia Romana, vel ab Imperatoribus contra Hæreticos promulgatas, fide inviolata servant, & statuta omnia, contra Libertatem Ecclesiasticam edita, nullius roboris declarent. Hæc Epistola Pontificis, die quinta Januarii, anno millesimo ducentesimo vigesimo septimo datæ, summa est.

Sæcul. XIII.
A.C. 1227.

II. ep. 440.
Rain. 1226.
n. 26.

Ut Lector intelligat, quod in hac Epistola de Schola Bononiensi statuitur, memorandum est, quod anno millesimo ducentesimo vigesimo quarto, mense Julio, Fridericus Imperator contra hanc civitatem, inter Socias Longobardiæ urbem

Ric. S. Ger. 1224.
Sigon. Hist. Bon.
Du Boulaï. to 3. p. 115.
Petr. de Vineis. lib. 3. ep. 10. 11. &c.

Sæcul. XIII.
A. C. 1227.

bes prope præcipuam, vehementi ira accensus, animo constituerit, potentia ejus fontem, videlicet Scholam, obstruere, eoque consilio Neapoli scientias omnes doceri jusserit, nempe, ut hodie loqui solemus, Universitatem creaverit. In ea primum Rectorem & Magistrum agere jussit quemdam, nomine Petrum, ex Hibernia, addito duodecim unciarum auri annuo censu. Promisit, se illic Doctores præstantissimos esse vocaturum, & liberali stipendio sustentaturum. Invitavit juvenes scholasticos; venirent ex omnibus Regionibus, cunctisque commodas ædes, & com meatum abundantem pollicitus est. Tandem omnibus subditis suis prohibuit, ne quis in alia civitate, etiamsi ea in Regno suo posita esset, quam Neapoli, studiis literarum vacaret, cunctosque scholasticos jussit ante Festum S. Michaelis, nempe tres menses a promulgato Decreto, in eam urbem confluere. Ergo vi pacis, cum Longobardis reductæ, Imperator Fridericus Scholæ Bononiensi jus ablatum, Decreto, prima Februarii, anno millesimo ducentesimo vigesimo septimo edito, restituit.

Ceterum Honorius Papa, dolens, quod Joanni Briennio jam nihil nisi inane Regis Hierosolymæ nomen superesset, saltem ne Principi spoliato alimenta deessent,

*Sigon. lib. 7.
de reb. Ital.
Du Boulai.
p. 117.
Ric. S. Ger.
1226.*

deessent, provifurus, ei Praefecturam Di-
 tionum Ecclesiae Romanae a Territorio
 Viterbiensi usque ad urbem Montem
 Flafconis contulit. Literae collationis
 hujus die vigesima septima Januarii an-
 no millesimo ducentesimo vigesimo se-
 ptimo datae sunt. Friderico vero Impe-
 ratori scripsit Pontifex; eum hominum
 omnium expectationem sefellisse, cum
 Regno Socerum exuisset, cui sortem pro-
 sperrimam, ex his nuptiis obventuram,
 nemo non auguratus fuisset. Probrum
 ad Pontificem quoque & Cardinales,
 horum foederum Conciliatores, pertine-
 re, & tandem, comperta hac Socerum
 inter & Generum animorum dissensione,
 Fidelium ardorem Terrae sanctae succur-
 rendi plurimum remisisse. Obsecrat
 igitur Imperatorem, ut Joannem Regem
 in gratiam recipiat, & affectum ipsi fa-
 ctis ostendat. At Imperator nec Ponti-
 ficis precibus, nec argumentis flecti
 potuit.

§. XXXI.

*Honorii III. obitus. Gregorius IX.
 Papa.*

Honorium III. Pontificem, Bellum Pa-
 laestinae praepimis in Germania, &
 in Hungaria urgentem, mors occupavit,
 Feria V. die decima octava Martii, hoc
 anno

Saecul. XIII.

A. C. 1227.

II. ep. 497.

Rain. 1227.

n. 5. ep. 496.